

Nr 56.

Av fröken **Hesselgren m. fl.**, om överförande från extra ordinarie till ordinarie stat av vissa befattningar å garnisons-sjukhusen.

I fjärde huvudtiteln å sidorna 168—171 behandlas frågan om husmoders och sjuksköterskornas å garnisonssjukhusen ordinarie anställning. Departementschefen har i sitt framlagda förslag delvis följt arméförvaltningens om ordinarie anställning för dessa befattningshavare. Härvid har ämbetsverkets förslag om överflyttande av 50 e. o. sjuksköterskebefattningar i lönegrad 7 reducerats till hälften och förslaget om överflyttande av en husmoder i lönegrad 9 ej medtagits. Som motivering härför anföres dels att någon utredning ej föreligger rörande behovet av sjuksköterskor vid garnisonssjukhusen, dels att viss tvekan kan föreligga beträffande husmoderns placering i lönegrad, då motsvarande befattningshavare vid serafimerlasarettet är hänförd till lönegrad A 7.

I fråga om arméförvaltningens förslag om det antal sjuksköterskebefattningar, som böra överföras till ordinarie anställning, gäller detta avdelnings-samt röntgen-, operations- och andra specialsköterskor, som alla inneha befattningar med samma självständiga arbetsuppgift. Antalet sjuksköterskor är beräknat efter beläggningen i fredstid. Utredning angående sjuksköterske- och annat personalbehov är verkställd så sent som 1939 i Betänkande angående vissa med vården av civila patienter å garnisonssjukhusen sammanhängande organisationsfrågor. (Statens off. utredningar 1939:31.)

För myndigheterna skulle det erbjuda mycket stora svårigheter att rättvist fördela dessa 25 ordinarie befattningar mellan de 50 befattningshavarna med samma självständiga och oumbärliga arbetsuppgift. Skall man anse att en röntgensköterska bör ha ordinarie anställning före en avdelningssköterska eller tvärtom? Skulle ordinarie anställning ges efter tjänsteår kommer detta att medföra att befattningarna måste vara rörliga mellan de olika garnisonssjukhusen, vilket innebär att stater för de särskilda sjukhusen icke kunna uppgöras. Det förefaller vara både rättvist och lämpligt, att dessa 50 jämsidesstående befattningshavare tilldelas ordinarie anställning.

I fråga om husmodern vid garnisonssjukhuset i Boden är hennes arbetsuppgift fullständigt likställd med föreståndarinnans vid serafimerlasarettet, som är inplacerad i lönegrad 11. Här föreligger en sammanblandning — på grund av titeln — mellan husmodern å serafimerlasarettet, som enbart är förrådsföreståndarinna och husmodern å garnisonssjukhuset, till vars befattning hör allt det, som tillkommer en husmoder-föreståndarinna å civila sjukhus. Denna titelfråga vållar ofta oreda. Som exempel må nämnas att husmödrarna vid garnisonssjukhusen ofta förblandas med husmodern-köksföreståndarinnan vid

truppförbanden. Vi finna det föga lämpligt att den mest krävande kvinnliga befattningen vid garnisonssjukhuset i Boden skulle bibehållas vid extraordinarie anställning, nu när frågan om ordinarie anställning för denna personalgrupp är aktuell. Husmodern skulle, därest ej överflyttning sker, i lönehänseende ej komma att inta den ställning som motsvarar hennes chefsbefattning.

Därest ytterligare 25 sjuksköterskebefattningar samt en husmodersbefattning skulle överföras från extra ordinarie till ordinarie stat skulle detta förorsaka en ökad årlig kostnad på c:a 5.000 kronor. Rörligt tillägg och kristillägg (1:sta kvartalet 1942) är inräknat i denna summa.

Under hänvisning till det anförda hemställes härmed,

att riksdagen måtte besluta att i enlighet med vad arméförvaltningen föreslagit sammanlagt 50 sjuksköterskebefattningar i 7:de lönegraden och en husmodersbefattning i 9:de lönegraden å garnisonssjukhusen överföras från extra ordinarie till ordinarie stat.

Stockholm i januari 1942.

Kerstin Hesselgren.

Thorvald Ekdahl.

Ebon Andersson
i Stockholm.

P. L. Persson.
